

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ה ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ובאליו לבושיין מתלבשת קשת, בשעתא דאתחזי קמי מלכא.

תרגום לעברית

רבי אבא אמר, יפה הוא, אבל כה אמר המנוחה הקדושה, לכן זה אברהם, שהתלבן בלבן האש. אדם זה ודאי יצחק. ירק זהו יעקב, שעומד בין שני גונים, וכתוב בו ביעקב, (ישעיה כט) לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו, שהרי כל מטתו היתה שלמה. וכך הוא לא עתה יבוש יעקב - להראות בגון אדם כיצחק שיצא ממנו עשו, ולא עתה פניו יחורו - כמו אברהם, להראות בגון לבן, שיצא ממנו ישמעאל. אלא לקח גונים להתעטר בהם על האבות שלו. ובלבושים הללו מתלבשת הקשת בשעה שנראית לפני המלך.

טקסט הזוהר

תא חזי, רזא דברית קדישא, היא את יו"ד, דמתעטר אברהם עלאה, והא (ס"א ודא) איהו דאתרשים בברית תדיר לעלמין, ובגין דקני פנחס על ברית, אתרשים בשמיה קא את דא, פנחס יו"ד זעירא, איהו יו"ד דאיהו ברית ודאי, דנפיק מגו יו"ד עלאה קדישא. ועל דא, איהו קאים בקיומא שלים קמי מלכא קדישא, דלא אתאביד מגו

עֲלָמָא. וְהָכִי הוּא נָקִי מֵהָהוּא חוֹבָא דְפַעוֹר, וְלֹא אֶתְאָבִיד תְּדִיר מִגּוֹ קְדִישָׁא דְעֲלָמָא.
(ס"א ולא אתאביד מגו עלמא) (איוב ד) וְאִיפֹה יִשְׁרִים נִכְחָדוּ, אֲלִין נָדָב וְאֶבִיהוּא, דְּלֹא
אֲשַׁתְּצִיאוּ מִן הָהוּא עֲלָמָא בְּגִינְיָה.

תרגום לעברית

בא וראה, סוד הברית הקדושה היא אות יו"ד שמתעטרת ברשם עליון, והרי (וזה) הוא
שנרשם בברית תמיד לעולמים, ומשום שקנא פנחס על הברית, נרשמה בשמו האות
הזו כאן, פינחס, יו"ד קטנה, היא יו"ד שהיא ברית ודאי, שיוצאת מתוך יו"ד עליונה
קדושה. ולכן הוא עומד בקיום שלם לפני המלך הקדוש, שלא נאבד מתוך העולם. וכך
הוא נקי מאותו חטא של פעור, ולא נאבד תמיד בתוך קדש העולם (ולא נאבד מתוך
העולם). (איוב ד) וְאִיפֹה יִשְׁרִים נִכְחָדוּ - אלו נדב ואביהוא שלא נשמדו מאותו העולם
בגללו.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא אמר ליה רעיא מהימנא, שפיר קאמרת, אבל בגין דאליהו דאיהו פנחס,
קני על ברית, צריך לחדתא מלין סגיאין ביה, דהאי פרשתא כתיבא באורייתא על
שמייה, דעליה אתמר (מלכים א יט) קנא קנאתי, תרי קנאות, חד בשד"י דלעילא,
ותנינא בשד"י דלתתא, ובגין דא עביד תרין שבועות (נ"א בתרין לא לא) (ס"א
בתרין זמנין) בתרווייהו, ותרין זמנין לא לא.

תרגום לעברית

אמר לו הרועה הנאמן, יפה אמרת, אבל משום שאליהו, שהוא פנחס, קנא על הברית,
צריך לחדש דברים רבים בה, שהרי הפרשה כתובה בתורה על שמו, שעליו נאמר
(מלכים א"ט) קנא קנאתי, שתי קנאות. אחת בשד"י שלמעלה, והשנית בשד"י
שלמטה. ולכן עשה שתי שבועות (בשני לא לא) (בפעמים) בשתיקה, ופעמים לא לא.

אָבֵל רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מֵאֵן דְּחָמִי קִשְׁתַּ בְּגוֹנוֹי נְהִירִין, צָרִיךְ לְבָרְכָא בְּרוּךְ זֹכֵר הַבְּרִית. וּבְגִלּוּתָא דְּלֹא אִיהוּ נְהִיר בְּגוֹנוֹי כְּדָקָא יָאוּת, וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְלִזְמִנִּין נְהִיר זְעִיר, וְזִמְנִין לֹא נְהִיר כָּלֵל, זִמְנִין אֶתְחַזִּי בְּשִׁלְיָמוֹ, וְזִמְנִין לֹא. דְּקִשְׁתַּ קָּא רָמִיז גּוֹנוֹי, לְזִכּוֹן דִּכְהָנִים לְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים, כִּד אֵינוֹן שְׁפִירִין, דְּנְהִיר קִשְׁתַּ בְּגוֹנוֹי דְּאֵינוֹן תַּלְתָּ.

תרגום לעברית

אָבֵל רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִי שְׁרוּאָה קִשְׁתַּ בְּגוֹנִים מְאִירִים, צָרִיךְ לְבָרֵךְ בְּרוּךְ זֹכֵר הַבְּרִית. וּבְגִלּוּת, שְׂאִינָה מְאִירָה בְּגוֹנֶיהָ כְּרָאוֹי, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׁלַפְעָמִים מְאִירָה מְעַט וְלַפְעָמִים לֹא מְאִירָה בְּכָלֵל, לַפְעָמִים נִרְאִית בְּשִׁלְמוֹת וְלַפְעָמִים לֹא. שְׁקִשְׁתַּ רּוֹמֶזַת גּוֹנֶיהָ לְזִכּוֹת הַכְּהָנִים לְוִים וְיִשְׂרָאֵלִים כְּשֶׁהֵם יָפִים, שְׁהַקִּשְׁתַּ מְאִירָה בְּגוֹנֶיהָ שֶׁהֵם שְׁלֵשָׁה.

טקסט הזוהר

קוּם אֲנִי רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי, וְאִמָּא, דְּהָא מְלִין שְׁפִירִין קְאָמְרַת בְּחִבּוּרָה קְדָמָא, דְּקִשְׁתַּ לֹּא אֶתִּיא אֵלָּא לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא. לְמַלְכָּא, דְּבִכָּל זִמְנָא דְּבִרְיָה חָב, וּמַלְכָּא חָזִי לְמִטְרוֹנִיתָא, סָלִיק רוּגְזָא דְּבִרְיָה, דְּכַתִּיב, (בְּרַאשִׁית ט) וְרִאִיתִיהָ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְעַל דָּא לֹא אֶתְחַזִּי קִשְׁתַּ, אֵלָּא לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא. וְלֹא אֶתְגַּלִּיא, אֵלָּא בְּלָבוֹשׁ יָקָר דְּמַלְכוּ, וּבְשַׁעֲתָא דְּאִית צְדִיק בְּאַרְעָא, אִיהוּ בְּרִית. לְמִיקָם בְּרִית.

תרגום לעברית

קוּם אֶתָּה רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְאִמָּר, שְׁהֲרִי דְּבָרִים יָפִים אֲמַרְתַּ בְּחִבּוּר הָרֵאשׁוֹן, שְׁקִשְׁתַּ לֹּא בָּאָה אֵלָּא לְהִגֵּן עַל הָעוֹלָם. לְמַלְכָּה, שְׁבִכָּל זִמְנָא שְׁבָנוּ חוּטָא וְהַמְלִיךְ רוּאָה אֶת הַמְלִיכָה, מְסַתְּלָק רִגְזוֹ בְּנוֹ, שְׁכַתּוֹב (בְּרַאשִׁית יט) וְרִאִיתִיהָ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְלִכְּן לֹא נִרְאִית קִשְׁתַּ אֵלָּא לְהִגֵּן עַל הָעוֹלָם. וְלֹא נִגְלִית אֵלָּא בְּלָבוֹשׁ נִכְבָּד שֶׁל מַלְכוּת, וּבְשַׁעֲתָא שִׁישׁ צְדִיק בְּאַרְץ, הוּא הַבְּרִית, לְהַעֲמִיד בְּרִית.

וכי בגלותא, קודשא בריך הוא אתרחק ממטרוניתא, ואיך המלכה התלבשה לבושי מלכותא בגלותא (ס"א ל"ג לא) לא. אבל בגלותא, לבושה דקדרות, ואיהו אמרת (שיר השירים א) אל תראוני שאני שחרחרת. אלא ודאי ההוא קשת דאתגליא בגלותא, לאו איהו אלא מטטרו"ן, דאתקרי שד"י ואיהו (בראשית כד) עבדו זקן ביתו, דשליט בכל דייליה (בגלותא), ובנוי, אתקריאו עבדים דקודשא בריך הוא. ובני מטרוניתא בנים, ובגין דא, אם כבנים אם כעבדים.

תרגום לעברית

וכי בגלות התרחק הקדוש ברוך הוא מהמלכה? ואיך המלכה התלבשה לבושי מלכות בגלות? לא. אבל בגלות לבושה של קדרות, והיא אומרת, (שיר השירים א) אל תראני שאני שחרחרת. אלא ודאי אותה קשת שנגלית בגלות אינה אלא מטטרו"ן, שנקרא שד"י, והוא עבדו זקן ביתו ששולט בכל אשר לו (בגלות), ובניו נקראים עבדי הקדוש ברוך הוא. ובני המלכה בנים, ומשום זה אם כבנים אם כעבדים.

טקסט הזוהר

ובזמנא דאתחרב בי מקדשא, אוקמוה דעבדים חפו ראשם, ונתדלדלו אנשי מעשה. ודאי אנשי מעשה אתקריאו, על שם מטרוניתא, דאתמר עליה (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. אבל אי אית ליה צדיק, דזכווי ועובדוי לאנהרא, בהון מטרוניתא, ולמפשט מנה לבושי קדרותא דפשטין ולקשטא לה בלבושין דגוונין נהירין דרזין דאורייתא, מה כתיב ביה, וראיתיה לזכור ברית עולם. וראיתיה, ברזין נהירין דאורייתא, דאור ר"ז אתקרי, הדא הוא דכתיב, (משלי ו) כי נר מצוה תורה אור. ובאלין רזין אתמר וראיתיה.

וּכְשֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פָּרְשׁוּהָ שְׁעָבָדִים חָפוּ רֹאשָׁם וַנִּדְלְדְּלוּ אֲנָשֵׁי מַעֲשֶׂה. וַדַּאי אֲנָשֵׁי מַעֲשֶׂה נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַמֶּלֶכָה, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חַיִּל וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה. אָבֵל אִם יֵשׁ צָדִיק שְׁזָכִירוּתוֹ וּמַעֲשָׂיו לְהָאִיר בָּהֶם אֶת הַמֶּלֶכָה, וְלַפְשֹׁט מִמֶּנָּה לְבוּשֵׁי קִדְרוֹת הַפְּשׁוּטִים וְלַקְשֹׁט אוֹתָהּ בְּלִבוּשִׁים שֶׁל גְּוָנִים מְאִירִים שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, מָה כָּתוּב בּוֹ? וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֶר בְּרִית עוֹלָם. וּרְאִיתִיהָ, בְּסוּדוֹת מְאִירִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁאוּ"ר נִקְרָא רַ"ז. זֶהוּ שְׁכָתוּב (משלי ו) כִּי יָרַ מִצָּוָה וְתוֹרָה אֹר. וּבְסוּדוֹת הִלְלוּ נֶאֱמַר וּרְאִיתִיהָ.

טקסט הזהור

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא סָלִיק מַנְיָה רוּגְזָא דְבִרְיָה, (אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה, וַיֵּימָא לָהּ מֶלֶכָּא בְּצִלּוֹתָא דְעַמִּידָה קַמִּיָּה, (אסתר ה) מָה שְׁאַלְתָּה וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמָה בִקְשָׁתָהּ. בְּהֵהוּא זְמַנָּא, שְׁאַלְתָּא עַל פּוֹרְקָנָא דִּילָהּ, וּבִנְהָא עַמִּיָּה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (אסתר ז) תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. אָבֵל קִשְׁת דְּאֶתְחַזֵּיא בְּעֶלְמָא בְּגִלּוֹתָא, דְּעַבְדָּא אִיהוּ, זְמַנִּין דְּנַפְיָק בְּשִׁלְמוֹ, כַּד בְּנוֹי מְכַשִּׁירִין עוֹבְדוֹי, וְלִזְמַנִּין לָא אֲשַׁתְּכַח בְּשִׁלְמוֹ, כַּד בְּנוֹי לָא מְכַשִּׁרִין עוֹבְדוֹי (כאן חסר).

תרגום לעברית

וּבְאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִמֶּנּוּ רִגְזוּ בְּנוֹ, (אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שְׁכָכָה, וַיֵּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ בְּתַפְלַת הָעַמִּידָה לְפָנָיו, (שם ה) מָה שְׁאַלְתָּה וַיִּנָּתֶן לָךְ וּמָה בִקְשָׁתָהּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹאֲלַת עַל גְּאֻלְתָּהּ וּבִנְיָה עִמָּהּ, זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם ז) תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. אָבֵל קִשְׁת שְׁנִרְאִית בְּעוֹלָם בְּגִלוֹת, שְׁעָבָד הוּא, לְפַעֲמִים יוּצָא בְּשִׁלְמוֹת, כְּשֶׁבְּנוֹי מְכַשִּׁירִים מַעֲשִׂיהֶם, וְלְפַעֲמִים לָא נִמְצָא בְּשִׁלְמוֹת, כְּשֶׁבְּנוֹי לָא מְכַשִּׁירִים מַעֲשִׂיהֶם.

וְאִי לָאוּ בְּגִין אוֹת יו"ד דְּשֵׁד"י דְּקִנְיָ עֲלֶיהָ פִּנְחָס דְּאֶגֶן לִיה מְשַׁבְּטָא דְּשִׁמְעוֹן הָוּוּ קִטְלִין לִיה וְאוֹבְדִין לִיה מַעֲלָמָא. וּבְגִין דָּא (אִיּוֹב ד) זְכוֹר נָא מִי הוּא נָקִי אֲבָד דָּא פִּנְחָס וְאִיפָּה יִשְׁרִים נִכְחָדוּ, אֲלִין דְּמִכְשָׁרִין עוֹבְדִיהוֹן קִמִּי מִלְכָּא, וּמִקְנִין עַל שְׁמִיָּה, וּמִקְדִּישִׁין לִיה בְּרַבִּים. הָכִי מִקְדִּישִׁין לִיה לְעִילָא, בֵּין מְמַנֵּן דְּשֹׁאֵר עֲמִין, וְאַשְׁתַּמוּדְעִין לִיה כָּל מְמַנָּא בְּכַנּוּיָּיהָ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֲשְׁתַּמוּדְעִין לְעִילָא כְּלָא בְּשֵׁם יְדו"ד, דְּאִיהוּ חֲיִי כָּל כְּנּוּיָין.

תרגום לעברית

וְאִם לֹא בְּגִלָּל אוֹת יו"ד שֶׁל שֵׁד"י שֶׁקִּנְיָ עָלֶיהָ פִּנְחָס שֶׁהִגְנָה עָלָיו מְשַׁבְּטוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן, הָיוּ הוֹרְגִים אוֹתוֹ וּמַאֲבָדִים אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם. וּמִשּׁוּם זֶה, (אִיּוֹב ד) זְכוֹר נָא מִי הוּא נָקִי אֲבָד - זֶה פִּנְחָס. וְאִיפָּה רְשָׁעִים נִכְחָדוּ - אֵלּוּ שִׁמְעַשְׂיָהֶם כְּשִׁרִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּמִקְנָאִים עַל שְׁמוֹ וּמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּרַבִּים, כֹּךְ מִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ לְמַעַלָּה בֵּין מְמַנֵּי שֹׁאֵר הָעַמִּים, וְנוֹדְעִים לוֹ כָּל מְמַנָּה בְּכַנּוּיוֹ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל נוֹדְעִים לְמַעַלָּה הַכֹּל בְּשֵׁם יְהו"ה, שֶׁהוּא מַחֲיָה כָּל הַכְּנּוּיִים.

טקסט הזוהר

וְכָל שֵׁם וְכַנּוּי סָהִיד עָלֶיהָ, א"ל סָהִיד עָלֶיהָ, דְּאִית לִיה יְכוּלָּת עַל כָּל אֵל, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב ה) אֲנִי אֲדַרּוֹשׁ אֵל אֵל. אֵל, מֵאֲרִי דְּאֵל. אֱלֹהִים סָהִיד עָלֶיהָ, דְּאִיהוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. אֲדַנְ"י סָהִיד עָלֶיהָ, דְּאִיהוּ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אוּף הָכִי כָּל שֵׁם. דְּכָל (סְפִירָה וּמִלָּאךְ) מִלָּאךְ אֵית לְכָל חַד שֵׁם יָדִיעַ, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לְכָל כֵּת בְּהָהוּא שֵׁם דְּמִלְכָּא דִּילִיָּה. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אֲשְׁתַּמוּדְעִין לִיה בִּיהו"ה.

תרגום לעברית

וְכָל שֵׁם וְכַנּוּי מַעֲיִד עָלָיו. א"ל מַעֲיִד עָלָיו שֶׁיֵּשׁ לוֹ יְכוּלָּת עַל כָּל אֵל, זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֲנִי אֲדַר! שֶׁ אֵל אֵל. אֵל - בַּעַל הָאֵל. אֱלֹהִים מַעֲיִד עָלָיו שֶׁהוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. אֲדַנְ"י מַעֲיִד עָלָיו שֶׁהוּא אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. גַּם כֹּךְ כָּל שֵׁם. שְׁלָכָל (סְפִירָה וּמִלָּאךְ) מִלָּאךְ יֵשׁ שֵׁם יָדוּעַ,

להודיע לכל פת באותו שם של מלכו. אבל ישראל נודעים לו ביהו"ה.

טקסט הזוהר

ורזא דמלה, בר נש חד יכיל למנהוי ליה כמה סוסון, אוף הכי כל ישראל אינון בנוי דאדם, וכל ברא צריה למנהוי ליה לאבוי פסוס וכחמור למשוי, ולמנהוי כפיה תחותוי, והאי איהו רזא (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי. דאיהו ברא דאדם, ועביד גרמיה כבהמה תחותוי.

תרגום לעברית

וסוד הדבר - לבן אדם אחד יכולים להיות כמה סוסים, גם כך כל ישראל הם בנוי של אדם, וכל בן צריה להיות לו לאביו פסוס וכחמור למשא ולחיות כפוף תחתיו, וזהו סוד (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה'. שהוא בן של אדם, ועושה עצמו כבהמה תחתיו.

טקסט הזוהר

ובגין דא איהו פקודא דקודשא בריה הוא באורייתא, למנהוי אח מינבם לאתתיה דאח, למעבד ברא לאחוי, בגין דלא יתאביד מההוא עלמא. והאי איהו כגון רזא דכלאים בציצית. דאמרו, מה שאסרתי לך כאן, התרתי לך כאן. אסרתי לך כלאים דעלמא, התרתי לך כלאים דציצית. אסרתי לך אשת אח, התרתי לך יבמה. כגון מרכיבים תפוחים או דקלים מן במינו. ואסור לארכבא מין בשאינו מינו. ואתמר ביה (דברים כ) כי האדם עץ השדה. וביבמה מרכיבין מין בשאינו מינו, (תיקונים י"ט ע"א ע"ש) בגין דלא לתאביד (להאביד) נפש המת. (דברים כה) ולא ימחה שמו מישראל.

וְלֹכֵן זֹהִי מִצְוַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹרָה לְהִיּוֹת אֶח מִיְּבֵם אֶת אִשְׁתּוֹ אַחֲיוֹ לַעֲשׂוֹת בֵּן לְאִחֲיוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא יֵאבֹד מְאוֹתוֹ עוֹלָם. וְזֶהוּ כְּמוֹ סוּד כְּלָאִים בְּצִיצִית. שְׁאֲמְרוּ, מַה שְׁאֲסִרְתִּי לָךְ כָּאֵן - הִתְרַתִּי לָךְ כָּאֵן. אֲסִרְתִּי לָךְ כְּלָאִים שֶׁל הָעוֹלָם - הִתְרַתִּי לָךְ כְּלָאִים שֶׁל צִיצִית. אֲסִרְתִּי לָךְ אִשְׁתּוֹ אֶח - הִתְרַתִּי לָךְ יְבָמָה. כְּגוֹן מְרַכִּיבִים תַּפּוּחִים אוֹ דְּקָלִים מִיֵּן בְּמִינוֹ, וְאֲסוּר לְהִרְכִּיב מִיֵּן בְּשֹׁאֲיֵנוּ מִינוֹ. וְנֶאֱמַר בּוֹ (דְּבָרִים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וּבִיבָמָה מְרַכִּיבִים מִיֵּן בְּשֹׁאֲיֵנוּ מִינוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא תֵאבֹד (לְהַאבִּיד) נֶפֶשׁ הַמֵּת, (שֵׁם כה) וְלֹא יִמָּחָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל.

טקסט הזהור

וְהָאִי אִיהוּ רָזָא דְּגִלְגּוּל. גִּלְגַּל לִית לִיה תְּנוּעָה בְּלֹא אֱמֶת הַמִּים, אוֹף הָכִי, אֱמֶת הַמִּים רָזָא דָּאֵת ו', בִּיה אֲתַעְבִּיד גִּלְגַּל גִּלְגּוּל. וְרָזָא דְּמָלָה, מַה גִּלְגַּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלֹא אֱמֶת הַמִּים, אוֹף הָכִי, גִּלְגַּל אִיהוּ י', וְלִית לִיה תְּנוּעָה בְּלֹא אֱמֶת הַמִּים דְּאִיהוּ ו'. יְבָמָה ה'. לְהָאִי אִיהוּ בִּינָ' ה' בִּ'ן ז' ה'. בָּאוֹת י' בְּרָא עֲלֵמָא דָּאֵתִי, עוֹלָם אָרוּךְ, דְּאִיהוּ ו'.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ סוּד הַגִּלְגּוּל. לְגִלְגַּל אֵין תְּנוּעָה בְּלִי אֱמֶת הַמִּים, גַּם כִּי אֱמֶת הַמִּים סוּד שֶׁל אוֹת ו', כִּי נַעֲשֶׂה הַגִּלְגַּל גִּלְגּוּל. וְסוּד הַדְּבָר - מַה גִּלְגַּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלֹא אֱמֶת הַמִּים - גַּם כִּי גִלְגַּל הוּא י' וְאֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלִי אֱמֶת מִים, שְׁהִיא ו'. יְבָמָה ה'. לָזֶה הוּא בִּינָ' ה' בִּ'ן ז' ה'. בָּאוֹת י' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם אָרוּךְ, שֶׁהוּא ו'.

טקסט הזהור

כְּגִין דָּא, מֵאֵן דְּלִית לִיה בֵּן, לָאוּ אִיהוּ מְבַנֵּי עֲלֵמָא דָּאֵתִי, דִּימָא לְקַבְּלִיה, וּמַנִּיה נְפִיק, מְבַנִּייהו (תִּיקוֹנִים ע"ב ע"א) ו', וּמַנִּיה מְתַפְּלִגִין כְּמָה נַחֲלִי, דְּאִינוּן מְסַבְּבִין עֲלֵמָא, עַד דְּחִזְרוּ לִימָא דְּנִפְקוּ מִתַּמָּן, וּכְגִין דָּא אָמַר קָרָא, (קַהֲלַת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינוֹ מֵלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים יוֹגוּ'. עַד דְּאֶהְדְּרוּ כְּגוֹנוֹנָא דְּנִפְקוּ.

בגלל זה מי שאין לו בן אינו מבני העולם הבא, שהם למולו, וממנו יצא, מביניהם ו', וממנו נחלקים כמה נחלים שמסובבים את העולם, עד שחוזרים לים שיצאו משם, ומשום זה אמר הפסוק (קהלתא) כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים וגו'. עד שחוזרים כמו שיצאו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רי"ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אוף הכי, (קהלת יב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. כגוונא דיהיב לה

תרגום לעברית

גם כך - (שם יב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. כמו שנתן אותה שלמה אם תשוב בתשובה, שהיא בינ'ה, ב'ין ז'יה, עליון. אות ה' עולה באות י' לחמשים, עשר פעמים חמש. הרי היא ז'ים, ז'יה. ב'ין, נחל שיוצא מהים ונחלק לכמה נחלים, כמו אילן שמתפשט לכמה ענפים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.